

Sygn. akt **V Ca 1550/19**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 października 2019 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie V Wydział Cywilny – Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Magdalena Daria Figura

po rozpoznaniu w dniu 22 października 2019 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa A. B., T. K., A. W., S. W.

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie

z dnia 10 września 2018 r. sygn. akt II C 7032/17

I. uchyla zaskarżony wyrok w punkcie I i umarza postępowanie w sprawie o zapłatę na rzecz każdego z powodów: A. B., T. K., A.

W., S. W. kwot po 600 (sześćset) Euro wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 11 kwietnia 2017 r. do dnia zapłaty;

II. oddala apelację w zakresie punktu II zaskarżonego wyroku;

III. zasądza od (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W. na rzecz każdego z powodów: A. B., T. K., A. W., S. W. kwoty po 450 (czteryście pięćdziesiąt) złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego w instancji odwoławczej.

Sygn. akt V Ca 1550/19

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 10 września 2018 roku wydanym w sprawie II C 7032/17 Sąd Rejonowy zasądził od pozwanej (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. (obecnie (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.) na rzecz powodów A. B., T. K., A. W. i S. W. kwoty po 600,00 Euro wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 11 kwietnia 2017 roku do dnia zapłaty; ponadto zasądził od pozwanej na rzecz powodów koszty procesu – po 947,00 zł dla każdego z nich (k.77).

Od powyższego wyroku apelację wniosła pozwana Spółka zaskarżając go w całości (k.87-90).

W odpowiedzi na apelację powodowie wniesli o jej oddalenie w całości oraz zasądzenie na ich rzecz kosztów procesu w instancji odwoławczej (k.108-115).

Pismem z dnia 1 marca 2019 roku (data stempla pocztowego) powodowie cofnęli pozwy wraz ze zrzeczeniem się roszczenia w związku z dokonaną w dniu 22 lutego 2019 roku zapłatą kwot głównych dochodzonych pozwami. Powodowie zrzekli się dochodzonych pozwami roszczeń w części, a mianowicie do kwot 600 Euro, nie zaś co do kosztów postępowania. (k.118-119).

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zaskarżony wyrok w zakresie punktu I. musiał zostać uchylony, zaś postępowanie w sprawie umorzone.

Przed wszystkim wskazać należy, iż powodowie cofnęli powództwa po wniesieniu przez pozwaną apelacji, a zatem skutki cofnięcia pozwu – określone treścią art. 355 k.p.c. – ziściły się dopiero na etapie postępowania apelacyjnego.

Zaakcentować przy tym trzeba, iż stosownie do treści art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego, aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. Nie ma przy tym przeszkód, aby – w związku z treścią art. 391 § 1 k.p.c. - cofnięcie pozwu nastąpiło w toku postępowania apelacyjnego (por. T. Żywnowski „Komentarz do art. 203 Kodeksu postępowania cywilnego”, LEX 2013 i powołane tam orzecznictwo Sądu Najwyższego).

Mając powyższe na uwadze oraz stwierdzając, że cofnięcie pozwów w sprawie niniejszej nie tylko nie było sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego, ale również nie zmierzało do obejścia prawa Sąd II instancji uchylił wyrok Sądu Rejonowego w zakresie punktu I. i umorzył postępowanie w sprawie, na podstawie art. 386 § 3 k.p.c.

Apelacja w pozostałym zakresie – odnoszącym się do punktu II. wyroku, w którym to Sąd I instancji orzekł o kosztach procesu, nie zasługiwała na uwzględnienie.

Nie ulega bowiem wątpliwości, że powodowie zrzekli się roszczenia jedynie w części – nie odnoszącej się do kosztów procesu. Sąd Okręgowy poddał więc kontroli instancyjnej wyrok Sądu I instancji w ww. zakresie i stwierdził, że zachowanie pozwanej poprzez wpłatę należności na rzecz powodów potraktować należało, jak spełnienie dochodzonego pozwem świadczenia. Zauważyć przy tym należy, że przy cofnięciu pozwu kwestia kosztów procesu jest regulowana przez przepis szczególny, tj. art. 203 § 2 i 3 k.p.c., zgodnie z którym zasadą jest obciążenie kosztami postępowania strony powodowej, która jako cofająca pozew traktowana jest jak przegrywająca proces. Zasada ta doznaje jednak wyłomu w sytuacji, gdy cofnięcie pozwu było skutkiem zaspokojenia roszczenia strony powodowej w toku procesu przez stronę pozwaną. Takie zachowanie pozwanego w celu zadośćuczynienia żądaniu powoda traktowane jest jak wyraz uznania zasadności powództwa. Pogląd ten należy uznać za ugruntowany w orzecznictwie Sądu Najwyższego (postanowienie z dnia 6 listopada 1984 r. IV CZ 196/84, postanowienie z dnia 20 sierpnia 1979 r. I CZ 92/79, postanowienie z dnia 14 maja 1966 r. I PZ 30/66). Wskazał on, że nie zawsze, gdy powód cofnie pozew jest stroną przegrywającą proces w rozumieniu art. 98 k.p.c. Nie jest tak zwłaszcza w sytuacji, gdy w toku procesu strona pozwana spełni dochodzone od niej świadczenie, czym zaspokoi roszczenie strony powodowej wymagalne w chwili wytoczenia powództwa. Ze stanowiska tego wynika, że pozwany, który płaci dochodzoną należność po wniesieniu pozwu, bądź – tak jak w sprawie niniejszej – już po wniesieniu apelacji, z punktu widzenia przepisów k.p.c. uważany jest za przegrywającego sprawę i w konsekwencji zobowiązany jest zwrócić powodowi poniesione koszty.

Przyjąć zatem należało, że okoliczność tego rodzaju miała miejsce właśnie w stanie faktycznym sprawy niniejszej - roszczenie powodów zaspokojone zostało w toku postępowania apelacyjnego, a co za tym idzie to właśnie pozwana winna zostać obciążona kosztami postępowania pierwszoinstancyjnego. Tak też Sąd Rejonowy orzekł w punkcie II wyroku.

Tym samym, nie zachodziły podstawy do zmiany czy też uchylecia tegoż orzeczenia, w konsekwencji czego Sąd II instancji stosownie do art. 385 k.p.c. orzekł o oddaleniu wywiedzionej przez pozwaną apelacji w ww. zakresie.

W świetle poczynionych ustaleń niewątpliwym było, iż koszty postępowania apelacyjnego winna ponieść również pozwana stosownie do zasady odpowiedzialności za wynik procesu wyrażonej w treści art. 98 § 1 k.p.c. Koszty te zostały obliczone na podstawie § 2 pkt 3 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.1800).